

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Negru, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chirița Eugeniu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Chirița Eugeniu
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului
la judecarea pricinii în termen rezonabil, recuperarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 16 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respinsă cererea de apel depusă de Chirița Eugeniu și menținută hotărârea din
23 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 30 noiembrie 2020, Chirița Eugeniu s-a adresat cu cererea de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la
constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea pricinii în termen rezonabil,
recuperarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin cererea de chemare în
judecată din 19 octombrie 2020 a solicitat declararea nulității hotărârii general al
terenului.

Prin încheierea din 23 octombrie 2020 a Judecătoriei Criuleni (central) a fost
refuzat în primirea cererii de chemare în judecată. Prin cererea de recurs din 28
octombrie 2020 a solicitat casarea încheierii, iar prin decizia din 26 noiembrie 2020
a Curții de Apel Chișinău încheierea a fost casată.

În viziunea reclamantului prin neexaminarea cauzei în fond i-a fost încălcat
dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Prin acțiunile sale ilegale, instanța
de fond i-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 50 lei, ce constituie taxa de
stat achitată pentru examinarea cererii de recurs. La fel, prin încălcarea dreptului la

un proces echitabil și încălcarea dreptului la apărare i-a fost cauzat și un prejudiciu moral.

A solicitat constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea pricinii în termen rezonabil, recuperarea prejudiciului material în mărime de 50 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată înaintată de Chirița Eugeniu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea pricinii în termen rezonabil, recuperarea prejudiciului material și moral, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 16 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Chirița Eugeniu și menținută hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele au reținut că acțiunea a fost înaintată în instanța de judecată la 19 octombrie 2020 și s-a finalizat prin restituirea acțiunii la 30 decembrie 2020 pe motivul neînălăturării neajunsurilor de către reclamant, în termenul acordat de instanță. Prin urmare, este cert faptul că litigiul al cărui termen de examinare se pretinde a fi încălcat, nici nu a fost examinat în fond. Constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei prin prisma procedurii civile, care de fapt nu a fost intentată, adică cererea reclamantului nu a fost pusă pe rol, formând o cauză civilă, aceasta aflându-se doar în procedură de regularizare (la faza de primire), neîntrunind exigențele prevăzute de lege, iar Chirița Eugeniu nedeținând calitatea de reclamant, nu a folosit calea de atac pentru a-și revendica dreptul, acceptând tacit a rezultat în restituirea acesteia de către instanța de judecată.

La 09 noiembrie 2021, Chirița Eugeniu a contestat cu recurs decizia din 16 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 16 septembrie 2021, expediată părților la 26 octombrie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Chirița Eugeniu, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Chirița Eugeniu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă

argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarate de către Chirița Eugeniu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Chirița Eugeniu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas